¶ Opusculū Roberti Whittintoni in florentissima Oxonienſi achademia Laureati.

¶ Ad inuictissimū principem Henricū regem Angliae & franciae. Principem walliae et dñm Hiberniae: de octenario numero Epygramma.

¶ Ad honorificentissimū dñm Thomam wolcy Cardinalem & Legatum de latere Libellus de difficultate iusticiae seruandae in reipublicae gubernatione.

¶ Ad eundem panegyricon a laude quattuor Virtutū cardinalium.

¶ Libellus Epygrammaton.

¶ Ad eximiū principem Carolum Brandon Sukkolciae ducem.

¶ Ad illustrem virum Thomam Moreum ex praepotentissimi Regis Angliae Henrici octaui cōsiliariis veriusq; linguae Lemsorem.

¶ Ad lepidissimum poetam Skeltonem Carmen.

¶ Eiusdem inuectiua ad quendam zoilum.

¶ Ad inuictissimū principem Henricū octauū Regē Angliae et Franciae principem walliae: et dñm Hiberniae Roberti whittintoni Laureati de octenario numero Panegyricon

Aurea Saturni redeūt nūc saecula fausta
Henrici octaui tempore pacifici.
Octauum numerū quis non miretur et optet:
Fatatum henrico munere celigenum.
Jusserat octauo numero fabricator Olympi
Voluere fatidicis mistica multa deis.
Orbibus octenis complexa Harmonia coeli
Octeno motu terrea cuncta vigent
Orbe in hoc Henrici concordia summa britannis
Publica res vel eo sceptra regente valet
Et velut errantes sunt septeno orbe planetae
Orbis at octauus sydera fixa tenet.
Sic sceptra angligenū longis erroribus acta
Henrici octaui tempore firma manent.
Ut prothoplaste a ist sorbes diffusa per orbem
Diluuio statuit perdere cuncta deus
Diuino monitu Noe quā fecerat archa
Octo animas seruat luctifluis ab aquis.
Cymbula sic nuper petri agitata tyrannis
Et quasi diluuijs obruta visa fuit.

Consulit omnipotens: Noe velut ecce secundo
Henrico octauo: sit reparata salus
Octenis lustris/octoq; trimestribus actis
Imperio Augusti pax sub vtroq; polo
Pax sub vtroq; polo: superum rex missus ab arce
Pacifer est natus/factus homoq; deus.
Haud secus Henrici nunc octenarius annus
Inter christicolas pax et vbiq; viget
Pax et vbiq; viget: precibus sperabimus anno hoc
Principis exoptum cernere floriferi.
Octoadem complēs Iheſus teneri puer eui
Circumcisus erat: sanguine membra fluunt
Hūc ritum Solymi nabatheaq; regna ab Abramo
Instituere sacrum gens recutita tenent
Ut quod septeni numeri imperfectio traxit.
Labis id octauus cuncta secando piet
Ferrea secla prius ter plena quaterq; malorū
Plena Lycaoniae Tantaleaeq; dapis
Abſecat omne nephas nunc virgo Astrea seuero
Henrici octaui cum Ioue regna tenens
Rex inuicte vale: decadem dum videris euo
Octauum: hinc scandas dindyma celsa poli.

TELOS.

¶ Ad reuerentissimū in christo patrem ⁊ dñm Thomā miseratione diuina Ebor. Archiepm: tit. diuae Ciciliae trās Tiberim Cardinalē ꝓbiterū Apostolice sedis legatū de latere: metuendissimiq; ꝓncipis Henrici octaui Angliae et Franciae Regis Cancellarium dignissimū: sui humillimi Roberti whittintoni Laureati Epygrāma.

ROmuleos inter fascęs clarissime ꝓcessit
Solspite quo: res hęc publica solspes erit
Terrae tu columē dec⁹ / ⁊ tutela bꝛitānae.
Ꝓudens ⁊ inuigilans / tu patriaeq; pater.
Huius miracli saecli / specimenq; sophiae
(Unicus vt phoenix) solus in oꝛbe nites
Sulcipe sincero famulū tibi coꝛde benigno
Inq; clientelam ascribito quaeso tuam
Sulcipe lauricomi munuscula parua Roberti
O te si tanto mulula digna canat:
Pallados (haud dubito) stipet te turba disertae
Pegasidū fontis vel veneranda cohoꝛs
Qui tua gesta canant Sophocleo digna cothurno
Ismario plectro / Meonia ve chely.
At mea tam valido si non sit roboꝛe firma
Calliope: fungar vel vice cotis ego
Post dubias causas / post magna negocia regni.
Post res digestas compositasq; ꝓbe
Cum vacat eꝛopto nostrū percurre ꝛibellum
Blanda et ineptiolas accipe fronte meas.

Utile si quid ineſt/vel dulce/ſat eſt:alioquin
Menda ſoloeciſmi forſ tibi riſus erit
Fata ſecunda tibi donent ſummos et honores
Numina dentq; mei ſis memor ipſe. vale
Hunc fauſtū peragas annum ſub ſydere dextro
Cumaea augurio et ſaecula laeta meo

¶ Ad eundem dñm Cardinalem eiuſdem Roberti whittintoni Epiſtola.

Etſi complurimos forte non ignoro virorū preſtātiſſime: qui huius noſtri anni primordio/ſplendida (vt humanitatis officiū poſtulat) tua erga me dona tue amplitudini ſunt allaturi: hoc eſſe tamē tui whittintoni munuſculū haud aſpernabere iterū atq; iterū ſupplicabūd⁹ obteſtor. Nam licet tua celſitudine min⁹ dignū ſit multoq; inferius: (magnos enī magna decent) at in magnis voluiſſe abunde / et iā ſi aſſequi nequiueris magnificū ſatis et pulchrū exiſtimatur. Artaxerſi illi perſarū Regi (res memoratu non indigna) aliqñ ſui oblectādi gratia vbē egreſſo/agros eōtādo perluſtranti/obuius venit quidam ignobilis / manus vrbanus: qui vtraq; manu vmulas aquae e propinquo flumine implatas cōportās: Regi (tanq; ſiturienti) aquam degustandam obtulit. Rex autem vt erat animo aequiſſimo et humaniſſimo: donum (huius exiguum / et regia mageſtate manus dignum) benigne accepit. Plus hilarē datoris (huius pauperrimi) animū q; tanti fecit munuſculi quātitatem penſitans. Quare cū eā in te animi benignitatem/quae olim in Artaxerſe Rege eſſe multis argumētis cognoſcimus: has noſtras lucubratiunculas abstua aequitate acceptū ri neutiq; diffidimus. Et qñ virtus (Philoſophi teſtimonio) circa difficile verſatur; hunc libellum de difficultate iuſticiae ſeruandae in republica adminiſtrāda tuae dignitati dedicare nō inconſulte decreuimus. Eo deſideratiꝰ/q; in Juſticia adminiſtranda aliis ita praefulges: vt Lucifer inter minora ſydera. Id quod fama de te per vniuerſam Europam celebratiſſima longe lateq; manifeſtat. Hūc igitur libellum noſtrū ſuccinctis tēporiꝫ lectitandū ſuſcipere digneris: et cū caeteris negocijs litterarū otiū dumodo. Quod quidē illuſtriſſimos viros facti taſſe legimus Cneium Pompeiū/et ceſarē Auguſtū: qui inter bellicos tumultus nō interm iſſe dicūtur conſuetudinē declamandi. Poſtremo ſi qd in hoc libello inſit/qō tuae dignitati voluptatē afferat: videor me iuſtriae noſtrae feciſſe ſatis. In quo ſcribēdo nō admonitorē: ſed tanq; tuarū laudū concionatorē me iudices velim. Et animū i te deditiſſimū pote⁹ q; multi ſtultū cabricem aequa fronte accipias. Faxitq; deus vt hoc noſtrae erga tā dignitatē obſeruātiae pignus ſit perpetuū tuae i nos gratiae ſuffulcimentū. Quod ſi vſu venerit: quid deſideratius/qd foeliciꝰ/hac in vmbratūlunce exoptem mihi? Vneto iuſticiae ſingulare ſpecimen: tuiq; whittintoni aliquando memineris.

¶ Ad eundem dñm Cardinalem et Legatum eiuſdē Roberti whittintoni: de difficultate iuſticiae ſeruādae in republica adminiſtranda Libellus.

QUae res in terris magis ardua/q̃ ve labor̃i
Extat plena magi/q̃ publica iura ministrãs
Ut iustum serues/aequa pendente bilance
Maiorem fessis humeris vir coelifer Atlas
Sustentat molem:grauius vir Sisyphe saxum
Urges:haud vnq̃ finem visure dolorum
Quod si forte roges causas:quid dixerit audi
Gnarum Chrisippum. Nã si quando male cures
Diuis displiceas bene si mortalibus aeque
Lernaea populus monstrũ distortius hydra
Multorũ capitum cupit hoc/iam spernit idemq̃
Quod spreuit/repetit.modo qõ complexus/exodit
Hoc graue/qõ placuit. negat hoc paulo ante probauit.
Sicq̃ sibi distors:secus haud q̃ Protheos ora
Mutata in dubias formas variabile vulgus
Jus poscit laesus suppler hic iudice coram.
Clamat idem peccãs:poenã huic si iure rependas
Jniuriam queritur.si parcas/aut minus aequo
Castiges:tandem fit vt ipse remissus Miptes
Non bene curatum/recrudens vulnus omittes
Quod magis inturgens/sic corrumpat morã/iusto
Longior:vt sero/aut frustra:medicamina quaeras
Vulnus(quando recens)cures:aut si male sanũ

Mortifero obductum/tua longa remissio fecit
Ad viuũ reseca/mordax cataplasma reponens
Quãta mala ignoscens nimiũ clementia iniquis
Aggregat: Eschynus iuuenis monet ille Terenti
A sene deliro permissus/vbi hostia fregit
Irrumpens seruos mulctauit virgine rapta.
Ctesipho corruptus/tandem discordia fratrum
Rursus si rigidum te castigando Catonem
Praestiteris: te omnes culpent/supremus ab imo
Ius summũ repetent iniuria summa. Quid ergo
Vis faciam? moneo te inter Scyllã atq; Carybdim
Vt mediũ teneas tractũ/tu nauita cautus.
Irus egens aeque peccet ne/an Chremes abundãs
Perlonge raefert: multa illum cogit egestas
Quae spõte haud faceret: pdoctũ audito Sophocle
Non ex cõsulto peccans nemo malus est. Quid
Peccantem iccirco sine poenis ire solutum
Phas censen? minime. Tractes sed mitius illum
Hic si forte potens erret: quis prodere voce
Audet eũ? Aut si quis submurmuret aure sodali
Hem? Cereri (alter ait) nunc attica sacra. Caueto
Hoc vicus tangas. Saeuũ ne punge leonem
Esto palam fiat scelus. Hic tum corrigat illos:

Aut hos fautores. velut aegipti ille tyrannus
Expilans patriam/fueras cũ Lentule consul.
Ne graue quid fiat/ne in eũ quid turpe.senatum
Munerib⁹ iugulat:terret ve minis:prece mulcet.
Omne ferens pũctũ/sic liber ab aere minaci
Perforat hic bombix/culicem quũ tela retẽtat
Proh pudor at dices:vbi facta potẽtia maior/
Partior esse velit permissa licentia.Cur:Nam
Quod fit in obscuro contingat cernere nulli:
Aut paucis.Peccet si clarus/luce vt aperta
In se mille oculos vertit:ceu stella comata.
Tot referat linguas patulas/tot pulsitat aures.
Et velut in segetem(Borea bacchante) relicta
Fax rapiens flammã praeceps secũ omnia sternit:
Armat i oẽ nephas sec⁹ haud nota publica magni
Ducit ad interitum vulgi mutabile pectus.
Quis recto litis causas examine cunctas
Noscere se iactet:iusto secernere iniquum
An qui sanctarum millena volumina legum:
Munichijs multos annos expalluit agris:
Quid sibi vult audi/sentẽtia diua Platonis.
Ille bonus medicus callens qui Peonis artes
Plures aegrotos tractauerit: Ille probusq;

Sic iudex qui animos. Etsi experientia verum
Purius excutiat/ceu furfure cribra farinam
Fallimur at specie veri: sic lympidus amnis
Decurrens/hastam mediã quã cõtinet aluco:
Obliqua et fracta forma mentitur ocellis.
Quod rectum est animi: nonnũq; perfidus error
Incuruat/vel amore. metu. spe. sacpe vel ira.
Ille Themistocles dux qui res atticus amplas
Imperio gessit: vitio hoc est forte notatus.
Abs quodam monit⁹/ praestet sese omibus aeque.
Absit. non faueam magis inquit (dũ queo) amicis.
Eregione Cleon. sese excusauit inique.
Nãq; in amicorũ metuebat reddere caulis
Jura: sed hos laedi crebro debere monebat
Is quia tum praeerat. Melius quãto ille severⁿ
In gnatos Brutus; capitis qui plectere poenas
Jusserat hos: orbum malens se viuere. legi
Quã desse/aut patriae: partes sic consulis egit.
Exuit et patrem. Poenis et Regulus obses
Postposuit patriae vitam: crudele peremptus.
Spes caeca imperij quantũ saeuire tyrãnos
Impulit in patriam. Cuius edocuit ferus ensis
Sanguine ciuili quando immaduere philippi

Caesar. Et inlignis fraterna caede cruenta
Nequities Numidis semp memorãda Jugurthe.
Perq; immane scelus (proscriptis ciuib⁹) explet
Sylla suis opibus. Tua quã Catilina nephãda
In latiũ rabies: qui iura deorũ hominũq;
Polluerat: auibus finem sortite sinistris.
Nicomaco natus si fortem hũc esse neget: qui
Nesciat urasci: pectus nãq; ira ad agendum
Fortiter exacuit: cos vt ferrũ. per eamq;
Seruantur leges: tuta et iura: armaq; sumpta
Pro patria. Tamẽ hãc si non moderere cathena:
Et freno. Praeceps ruet i mala multa: peroptes
Posit infecta. Phryges sero sapiũt. Tua Thesea
Impia mens docuit nimio sufflata furore
Cum necis immeritae legem sanciuit iniquã
In sobolem hyppolitum: quantũ pepit tibi luct⁹:
Quam ratio suadet (nõ fel) tolerabilis ira.
Omnia regna regas si extenta a gadibus vsq;
Fines ad Nabatheos: sub ditione monarchya
Si cupias: aut si speres: ira ve tumescas
Seruitio premeris. multa et tolerabis iniqua:
Tanta mari vndosi persaepe pericula cernens.
Quis non exclamet: misera o conditio quantum

Quando manu teneas clauũ ciuilibus vndis:
In moderamento cuius/ vigilantia summa
Plena simultatum:ac incuria crimine plena
Austerus pericla feres:ingrata benignus
Insidians sermo:vafra assentatio coram:
Cunctorũ arridens frons:multorum vel iratus
Est animus.Prorsam quo tũc me vertere suades
Turbinibus tantis:q̃ dulce est viuere priuũ:
Rem tutare tuam:viuas alijs at oportet:
Viuere si tibi vis.Soli nemo sibi natus:
Nostri pars ortus patriae:pars altera amicis
Debetur.censet Chrysippus gigni hominesq;
Causa hoim:prosint sibi mutuo amando:ducemq;
Naturã vel in hoc sequimur.Redeam tamen illuc
Quo prius exorsus.Tibi si respublica curae
Ut iustum serues:ne transilialq; stateram
Saepe memẽto palam te viuere.Nec tua facta
Posse tegi latebris:quin fama oculatior Argo
Te videat.comitetur.et audiat.insidiosa.
Nil sinit abstrusum:pquirit ipsa recessus.
Ocior et multo volat irreuocabilis aura
Quũ vitijs igitur tu bellum indixeris/ipse
Dux prior accinctus praeeas/vt fortis Athleta

Virginis Allena euerta et hereditate
Nunc vlpi/nunc miles/pater ideneo fuge cunctis
Militibus. fortem cernens te exercitus omnis
Fortior/allequitur: nihil est/quod ferre recuses
Quod probus ipse subis. Quis cor da rebellia regi
Subduceris: te quia/regi parere decebat.
Qui regit ait (inquis) nullo inficiante: licebit
Quidlibet vt faciat: Na ruineta pot. Quis & audax
Det vitio quod agit, Ciceronem audito. Licere
Nil/quod non leges: maiorum cautaq; iura
Concedut. Nil turpe decet. Respublica tuus
Formiat ad exemplar vitae plaepe regentis
Quid deceat/non quid poteris: spectata. & qd honestu
A turpi differt. Tua net perpendito pluris/
Qua cõmune bonu. Fiscus nã morelyentis
Qui magis inturges: reliquia omni corpore membra
Debilitat: facias altram (Peleus vt heros)
In delatorem tute obturaueris aurem
Personam haud pẽses/sed causam. Verba potẽtis
Ner magis ac inopis/moueãt te: credulus vnq;
Haud sis. Ner praeceps sententia prouolet ore.
Nil tibi sit subitum. Vigil esto nocte dieq;
Sobrius/et prudẽs/moderator doctus/et aequus.

Magnanimus/cõstans/affabilis/atq; benigꝰ
Sic puppim cautus tu per neptunia monstra
Dirige. naufragiũ haud metues ciuilibus vndis
Esto tui dominꝰ/tum aliis dominaberis iure:
Unde fit/elicias: justũ qui obseruet ad vnguem
Si vnũ ex mille/sophos hunc inscribat Apollo

Appendix.

Justo librali recto secernere iniquum
Cum nõ humanae sit opis/solius at esse
Numinis aetherei donũ: hoc oracula sacra
Uatigeri tripodes probat hoc cõsultus Apollo
Legifero a Mosi deus et cõsultus in Oreb
Si tamen a superis cuiq; tã mystica dona
Sunt data mortali: hoc antistes volcius euo
Est is: consilij deuo quẽ spiritus almus
Ditat: vt illius famam totus canat orbis
Et pueri atq; senes/inopes/viduae/atq; pupilli
Diuersi ore canunt/tãta est sua plurima virtus
Justicia hic Curius canit vnus: personat alter
Hic sapiensq; Solon: Theodosius ille modestus
Eloquio Pyliusq; senex: affabilis idem
Pompeius (sit opus si quando) Catoq; seuerus

Vnus agit tantos multis e millibus vnus
Tantos vnus agit: dignus sub principe celso
Henrico octauo qui publica iura gubernet.

¶ Ad eundem dñm eiusdem whitintoni.

Virtutū summa/vt perhibēt monumenta sophoꝝ
Cardine quadruplici prodit in officium
Vita docet volci/vel praelulis inclyta virtus
Publici hic Angligenis Cardo satoꝝq; boni
Omnia pace vigent Martis terit arma rubigo
Vnde sit: hic prudens nūc quia Cardo vigil
Longa miselloꝝ querimonia tanta silescant
Justiciae Cardo nunc quia cuiq; patet.
Cardineo fortis sis nunc gens tecta galero
Angla sub Henrico et Cardine fausta tuo"
Inclyta naufragiū contemnits. nāq; modesto
Sydus amyclaeum Cardine mulcet aquas.

¶ Ad eundem dñm Legatū: Cardinalem eiusdem whitintoni Panegyricon: a Laude quatuoꝝ virtutum Cardinalium.

Cum tuas multipharias virtutes viroꝝ praecellentissime tacitus considero: aequi boniq; (velis nolis) cōsulas oporteat? compertū est. Quarū quidē immēsitatem/animo perlustrāti mihi: iter vel ipso Oceano spaciosius / et insuperabilē. longe lateq; commēsurare videoꝝ. Ea enī dicēdi copia affluentissima (vel ipsa prima fronte) sese offert: vt orationis initiū inuenire / sit perq; difficile. exitū vero longe difficillimū. Vt vnde primitus emergā / aut vbi pedem primus affigam: haesitabūd⁹ substupesco. Hi alit; qō aliq; factita-

Que vulgi opinione laudabilia, ut timātur

re solēt laudabilia) tuas amplissimas fortunas, ut magnificā tecta, opes, imperia, ideq; genus alia (quae quidē vulgus inter bona laudabilia cōnumerant) recensere volueris: vereor, ne in ea, quae paradoxō primo infert Cicero. Quippe quae imbecillia, ac cōmutabilia ne in his quidem rebus numeranda esse censet: immo tanq; sopemata laudis. Ista (inquit) omnia talia, videmus etiā ut improbi habeant: et obsint probis. Redeam igitur ad ea, quae Pythagoras ille Thius (inter septē sapientes Athenis cōnumeratus) bona esse indicat. videlicet animi virtutes: quae nullo volubilis et caeca fortunae reflatu, auferri possunt. Sed quāq; clarius dinem sequitur immortalitas, ut memoriae reliquit ille hystoricus. facile princeps Cretēsium noster. Diuitiarū (inquit) et formae gloria, flos atq; fragilis est: virtus clara aeternaq; habetur. Caeterū de tua laudis dicturienti mihi: confestim sese ingerunt omnes tuae virtutes et prae caeteris quatuor, ille germanae Cardinales. Et in primis ille olympi antiquissima Justicia: ut cuius unius imperio (tanq; pedissequae) lubentissime virtutes reliquae.

Laus a iusticia.

A Justicia igit̄ exordiar. quae virtus una olim est dita (ut Marci Tullii verbis utar) et regina virtutissime qua, do sunt magna regna? (ut divo Augustino placuit) nisi magna latrocinia. Sine qua, incipes, incipiū noia amittit: et in Tyranni detestabile nomē prolabitur. Haec profecto tibi hoc euo peruiliaris est lux, q̄ virtutū olim unus flagrantissimus studio, iusticiā colis et veneraris. Ideo, ut qui hāc Anglam rēpublicā ea qua tua aequitas gubernauerit iusticia: ad Anglis condita tibi secundus haud reperiatur quispiā. Tu omniū causas audis. controuersias (velut in statera) ad perpendiculū trutinas. et ne a recto examen inclinet vsquam, Regi ocultis circumspicis. Mente cōsulendo, iusta indicando: diligentiā remittis nullam. Aurē benignā (ut alter Alexander) nō minus red: q̄ accusatori praebes. Lites componis, res dubias decidis, de litigatis horum citra cuiuspiam odiū, aut maliuolētiā (quod difficillimum est) satisfacis. Nullum denig a tuo sermone tristem (id quod in Vespasiano laudat) discedere permittis. Gaudeat igitur, immo triumphet haec Anglia respublica te sibi tanto, et tam claro antistite a patrono: quo sospite, incolumi statu (tanq; in tranquillo portu) perfruturā sese intelligat. Quo sospite, ad hostiū insultu sese (velut adamantino muro) munitam haud dubitet. Interrogat? ante Agesilaum vter vir? esset melior, fortitudo ne? an iusticia, oppido pertinentissime respondit. Nihil (inquit) fortitudine egemus: si omnes inter nos viuere volumus. Itaq; ignotur satis laudari poterit Justicia. Cui si res humanae parere velint: olim aetatem ab ig vllo discrimine, immo magna cū foelicitate degere liceret. Quippe quae pacem ingenerat, ea est iusticia. Quod si pacem et rerū opulentiam. Di rerū opulentiā, et foelicitatē. Quare auro pretiosiorē eam iudicat diuus ille Plato. Ut quāq; suū cuiq; tribuit. Mentē non immerito. Et

ppriā vtilitate neglecta/publicā vtilitatē semp/ac tutatur. Cuius fraudē causā Regno olim sunt ꝓfecti. Cui adhibitus horū temperatissimo ꝓfus ex diuersis: vt nulla ferme pars vitae tuae ab ea absit. Sed tam ocio/q negocio/omnis tuus labor/studiū/diligentia in ea explenda ver-
sat̄tur.

¶ Accedit ad ornamentū tuae indolis/eloquētissimae/ac solertissimae/in Latis a pru-
gatrix/singularis(Phoenices vt ita dicam non minus rara) tua prudentia dentia.
Quae in te ita diuinitus ꝓmanitet: vt tamē vnicā hanc saeculi miseriā (et merito quidem) habearis et coleris ab omnibus. Quib⁹ qui pro⁹ ambiguis et arduis/tam abstrusum/tam abditū/a luce remotissimū/quod nō Lynceis oculis facillime aduertat tui diuini ingenii perspicacitas? Deo vt nemo illaqui quos pulla saecula ab coelū fama extulerit/intuemini: quo magis/haesitabit/? praestantiaq⁹ in te vno effulserit prudentia. Hoc in Nestore/ac in Catone quidem. Magis in filio/quem tū grandibus tu bā effiat ille poetarū princeps/Virgi. vbi dixit. Cadent dic multa virū: qui moenia surgent. Virtus post troiae vastitiq⁹ ruinā peregrina. Prudētia vero est virtus eligendae ꝓsequendae/et reipublicae gubernatores maxime ornare decet. Ut quae vtilia cuiusq⁹/? inopinatis rerū euentib⁹: arduis? difficillimis negocijs ꝓsaepissime vbiq⁹ occurrit/consulit/et quasi ex longinquo ꝓspiciens contra elatos fluctuantis fortunae turbines armata paratur. Eius pulchritudine allect⁹ prudētissim⁹ ille Mar. Tullius/ haec verba ꝓtulit. Hanc amantissime expetiui a iuuentute mea. Venerit cuius mihi pariter cuncta bona sit ea. Hanc expetierūt illi praestantissimi philosophi: ob eius amorē lustrantes ꝓuincias/transierunt maria. Vnde egressi vbi vel discerent. Ab re igitur dixit Plato de republica libro sexto. Beatas fore ciuitates/si aut philosophi imperarent/aut principes philosopharentur. Beatā ne ergo dicā hanc nostrā rēpublicā? tam ꝓuidū habet antistitē? Beatā ne dicā solertissimū nostrū ꝓncipē? Hericū octauū? qui tam egregiū Consiliariū habet. qui quidē princeps ab ipsis(vt aiunt) ingenuis optima indole/licet eā prudentiā patrimo filiendare hereditariam quodāmodo vendicet: prudētissime tamē facit/quod summi nauiū gubernatores/q in magnis ꝓpestatib⁹ a vertoribus admoneri nō requirunt. Nemo enī g sit solus/ita vnq⁹ fuerit. Nemo ita oculatus est/vt nō aliq⁹ habeat atq⁹ cruciat. Praeclarūq⁹ est illud Marci Antonii imperatoris. Sequi⁹ est(inquit)vt ego tot consiliis amicoꝝ sequar? vt tot talesq⁹ amici meam vnius voluntatē sequātur. Quis nō tantū et tam ꝓuidū laudabit consiliarium? Cuius prudentia Galli ex inimicissimis: et infestissimis facti sunt nobis amicissimi. Et(quo fuisse)duo illi totius Europe reges potentissimi/in perpetuā amicitiae foedus ruperrimis sunt cōiecti. Quot inde pacis ꝓmanant commoda? Quanta pacis tranquillitas? Quanta denig rerū opulentissima felicitas igit ab historiographo nostro dicti. Exemplis parcas

res creſcũt: diſcordia maximae dilabũtur. Non poſſum virorũ vigilantiſſime tuam prudentiã verbis ſatis extollere. Nam ſi ſingula tuae prudẽtias membra recẽſuero: prius diem claudet heſperus: ꝙ dicendi materia defecerit.

Laus a fortitudine.

¶ Succedit inuincibilis illa tui animi magnitudo virorũ ſtrenuiſſime / ꝙ vt validiſſimũ propugnaculũ cũ non mediocri iuſticiae ſplendore te circũſeptũ vallat. Adeo / vt neq; in aſperis: neq; in lecſidis rebus / neq; vllo impotẽtis fortunae impetu roncuſſus: a recto iuſticiae tramite inflineris vlpiam. Sed ſemper intrepido pectore ſubnitris / impauido corde erect⁹ / imperterrito animo confirmatus / cuncta aduerſa / fortuita ꝓtectorice ſupas. delicis. et expugnas. Animi perturbationes aſperrimo cõtinẽtiae freno cõpeſcis: ꝫ ſub ſeuerriſſimo rationis iugo ſubiicis. Ea vero integritate et ꝙtã tia animus tibi eſt vndiq; munitus: ne vnq; in ſpumoſam efferueſcat irã: neu in ampulloſam et efferatã inturgeſcat elationẽ / ꝫ inſolentiã: neue in exanguem impalleſcat metũ / aut profundã doloris incidat vorag̃inẽ. Oꝫ ſemper inconcuſſus / infractus / ſolidus in ſe ſubſiſtit. Te etenim nulli⁹ gratia / nullius odiũ / nullius metus trãſuerſum adigat. Te nulla vincat munerũ largitio: te nulla priuatae vtilitatis ſpes ſubigat. Quãꝯ dixit Maro. Quid nõ mortalia pectora cogis Auri ſacra fames? Dicere tñ ipſe potes cũ inuictorũ principe Flacco. Et mihi res nõ me rebꝰ ſubmittere conor. Taceo ꝯt et quãtos labores i republica moderãda quotidianos indefeſſo animo perpeteris: hinc queritabũdae plebis clamores / hinc cauſidicorũ vndiq; ſtrepitus: intercundũ et redeundũ vbiuis queritantiũ cõcurſus. Adeo / vt rariſſimus tibi detur interſpirãdi locus. Ad hoc quanta te vnũ offundãt in horas (ne dicã indies) ſtudia. curae. vigiliae. circa huius ampliſſimi regni magna et ardua negocia. Is demũ es (fidem facit experientia) cuius vni humeris ſub inuictiſſimo principe noſtro Henrico octauo fulcẽtatur totri reipublicae onus. Quis igitur nõ efferat illã inſuperabilẽ animi tui magnitudinẽ: quae (vt a Ciceron̄e praeclare eſt dictũ) in aſperis rebus ⁊ arduis tolerandis maxime elucet. Propria igitur eſt virorũ fortitudo: ꝙ ex virtutibus vna peculiari quaſi noie virtus nũcupatur. Eſt enim ex viro virtꝰ appellata. Perinde / actũ virũ fortitudo maxime deceat. Dãctiſſimũ illud de inclusis agris aperiendis Senatuſdecretũ / quod (te auctore) nuper ſanctũ eſt ſilentio preterire nephas videatur. In quo muro ſplendore praefulget tui animi magnitudo. Fortes enim et magnanimi ſunt habẽdi (inq̃t Cicero) nõ qui faciũt: ſed q̃ propulſant iniuriã. Memorabile igit̃ eſt illud ſtrenuiſſimi Edgari Angliae olim Regis / q̃ ea animi magnitudine accẽſus: vt oẽs non modo feras: ſed etiã feroces hoies ab hoc regno expuliſſe legitur. Tu vero pari animo / nõ feroces hoies ſꝫ ferinos hoim mores extirpare cõtẽdis: qui dus ⁊ hoibꝰ exoſi / vitae cõmunitatẽ aſpernãtes oia ſuis metuntur commodis. Contra quos diras intorquet eximi⁹ ille Elaias. Veh vo-

his(inquit)qui coniungitis agrū agro:et domū domui copulatis. Numquid vos soli habitatis terrā. Hinc est q̄ antiquissimus ille Orpheus porta es idem philosophus leones edomuisse/et tygrides lenuisse memoratur. Dō hoies a bellicina feritate ad ciuiles mores ⁊ mitiorem vitā persuasit. Merito igitur in te accidit illud sctissimi Hieremiae vaticinii. Ecce dedi verba mea in ore tuo:ecce cōstitui te hodie super gētes et super regna: vt euellas et destruas:vt dissperdas et dissipes:vt aedifices et plantes. Claudos ei agros aperis:septa euellis et dissipas:aedificia diruta. denuo extrui cogis vastos campos aratro diu dissectas/coli et plātari iubes. Perge igit quo repsisti:et in eo certaminis campo fortē persiste. Et dū Anglia incolumis stabit:semper honos nomenq̄ tuū laudesq̄ manebūt.

Laus a tēperantia.

¶ Superest/vt de continentissima tui animi tēperātia aliq̄d(licet succincti us)memorem⁹. Praeclara quidē est tēperātiae laus quae vt illa phoebea Lampas hūc orbem sui cursus moderamine certis vicibus horarū/dierū/ mēsiū:⁊ annorū emēsurat. Ita tēperātia singulis humanae vitae actib⁹ decor moderamētis:et dimensionē adhibet. Ut quae cōs appetitus effrenes et immodicos cōtinentiae freno coerceat. Quae voluptates titillātes castimoniae iugo supprimit/⁊ rationi vt pareāt edocet. Quanta ergo in te virorū modestissime fulget illius tēperātiae virtus? Qui in mediis deliciis et pruritibus luxuriantis fortunae illecebris politus/abstinentissime vixisti. Singulos et animi ⁊ corporis mot⁹/rationis habena moderaris. Iure vt tuipsius dīs tibipsi imperare optimo iure videaris. Quem magis admirabere(inquit Seneca) q̄ qui sibi imperat? q̄ qui se habet in potestate? Quae clarior victoria? q̄ teipsum vincere? Quod maius imperium? q̄ tibipsi posse imperare. Immania monstra edomuit Hercules: suipsius domādi impotēs. vt qui muliebri seruituti lasciuissimae sese subiecerit. Orbem deuicit Alexander:seipsum vincere nō potuit: vt qui cupiditatis vitio obnoxi⁹. iracūdia vsq̄ ad homicidiū sese captiuauit. Solertissime ideo dixit Salomon. Qui dominus est sui:fortior est expugnatore vrbium. In paucissimis enim principib⁹ hae quatuor Virtutes cardineae simul iugatae conspiciuntur. Hic eteni prudētiae umbram affectus videtur. sed q̄ modestiae fines transcendit. in callidam astutiae notam incidit: monstratur digito versipellis hic/⁊ simplicitatis inimicus:alienorum criminum inuestigator curiosissimus:suorū celator cautissim⁹. Ille vero animi magnitudine satis pollet: tamen immodice intumuit: efficitur minax. inflatus/ superciliis bellicino rancore surrigens: nullius rei / nisi suae solius gloriae patiens. Alius iusticiae zelo accensus videtur: ceterum mediocritatis immemor. Nonnumq̄ aut seueriori atrocitate induruit: aut leni animi ductu nimia clementia ad peccandi licentiam patefecit fenestram. At ad te virorum modestissime: vt nostra remigret oratio.

vt iustissimus/prudētissimus/ꝛ fortissimus sit temperatissimus es. Vnic⁹ tibi cōstans/et(vt tēpus postulat)hilaris/grauitate conditus/sales tui sine dēte. ioci sine vilitate. risus sine cachinno. vox sine clamore. incessus sine tumultu. Honestior es in iudicio/q̄ sermone. vita/q̄ vultu. In cultu corporis non diffluens/sed ornatus. Victus tibi sobrius: vt qui ad cruditatē nunq̄ comedis. sed ne ad ebrietatē quidē bibis. Palatū tuū nō sapores nō tritamenta gulae: sed fames fulcitat. Cunctis benignus/affabilis/omnibus aequus. Vitiorum omnium fugax: virtutum fecundus. Singulis denique vitae partibus modum imponens. Accedunt ad quatuor has cardineas virtutes in te luculentissime situs: et ille quatuor tanq̄ pedisequae. Clementia/affabilitas/munificentia/et liberalitas: quae licet minoris aestimentur. Reipublicae tamen te amabiliorem: et magis memorabilem efficiūt. ¶ Laus a clo-mentia. Cloemētia quae reipublicae gubernatores non parū celebrat in te abunde resplendet. Ab austeritate et crudelitate tantum abes: vt tibi nihil sit magis alienū: nihil magis detestabile. Quippe qui in rebus administrādis manluetudinē sic amplecteris: vt ab omnibus ameris/lauderis/et reuereris. Quis olim (si nō obstinatissimus) te acerbū habuit reprehensorem: ita hilaritate admonitionē praeuenis. Ad iram semper es tardus. ad misericordiā pronus. Id qō in dictatore Caesare a multis laudabat: qui oēs principes cloemētia lōge excelluit. Id quē scribēs Cicero ita inquit. Nulla de tuis virtutib⁹ Caesar q̄plurimis gratior/nec admirabilior tua misericordia est. ¶ Laus ab affabilitate. Quis nō admiretur tuā affabilitatē: q̄ nō oblātae tua auctoritate et dignitate: tam facules aditus cuiuis(vel infimo)admittis gemibūdas viduas/meticulosos et tremebūdos inopes/mitissimo vultu/ꝛ cōmiseranti animo suscipis. Aurem benignā inclinas/trepidantia corda mellifluis verbis cōfirmas. Laudat Cicero Pompeiū. q̄ ad eū facles aditus essent: etiā priuatorū. Et q̄t tuarum laudū praecones promereris: q̄ aditū ad te nemini intercludis? velis nolis omn⁹ te adeundi tuiq̄ alloquendi facultatem permittis. ¶ Laus a pietate. His virtutib⁹ adiuncta est innata tibi quaedā pietas. Qua hanc patriā tuā Angliam florētissimā flagrātissime cōplecteris. Adeo/vt oia tua: immo teipm illi prorsus dedas. Quid memorem quanta sollicitudine eius incolumitatē inardescis? Quot et quantos labores/quāta studia: consultationes in eiuq̄ vnius republica moderāda indefesso animo subisti? Quot excubias(Ergo vigilātius)in eius tutelā ppetuas sustines? Adeo/vt qō olim Caesari Augusto tribuebat: pater patriae merito dici possis. ¶ Laus a liberalitate. Postremū locū licet occupet liberalitas: in primis tamē laudāda: ante oia palmā vendicat. Id quod affirmat Aristoteles libro Ethicorū. Liberales inquit maxime oim virtute praecellentiū diligātur. Quare nihil in principe Liberalitate dignius aut decentius. Nihil alios subditorū magis alliciat. Nam vt inquit epygrāmaticus. Nulla ducis virtus dulcior esse potest. Quid aliud praecipitur i his verbis domini.

(Date & dabitur vobis) nisi vt liberalitatē exerceamus. Quibus vt facti euangelii prodit historia. Facite vobis amicos de mamona iniquitatis. Id est de pecunia & diuitiis quae de iniquitate gruniunt. Deus enim (vt inquit Hieronymus) aut iniqu⁹ aut iniqui hoeres. Natura ab hac nati videmur (vt stoicis placuit) hoies cui hoim cuncta gignitur: alius vt alii deesse possit. Pacatus in panegyrico ait. Et rei / et famae cōducit munificentia imperatoꝝ. Laudatur enim gloriosi dat pecuniam largiendam. Quicquid enim manat a principe exfluit in principē. Vnde Cyrus ille Persarū rex Cyro suauo dixisse cōmemoratur. Vos amicos diuites reddo: hos mihi thesauros comparo: et longe quidem fideliores / si ipse domi desidissem. Hinc Augustus de seipso scribit. Haec mea liberalitas in coelum me euehet. Diuitias illas fugiendas in principe censet Apolonius thyaneus / quae ex tributoꝝ collatione a gemētibus hominibus prouenerit. Scite hinc igit̄ scripsit Rabirius poeta. Extra fortunā est quod donat amicis. Quas dederis solas semper habebis opes. ¶ Te ob te vt rebeam virorū absolutissime. vt natura clementissim⁹. affabilissimus. et pientissimus ita liberalissimus es. fidem facit (ipse tuis filiolam) ipsa celeberrima de te fama. Quāta est tua in omnes munificentia. quāta est in clarissimos viros tuae domus hospitalitas. Decoꝝ valde est (inquit Aspinas oratoꝝ) patere domos hoim illustriū illustribus hospitibus. Ideq etiā reipublicae est ornamēto. Ideoq Regiae domus ampliae esse debent: et laxitate conspicuae: quae cū hospitibus et hominū cuiusq generis multitudine frequētent. Apostolus quoq precipit Episcopos in primis hospitales esse debere. Praeterea quāto studio et beneficētia eruditos complecteris. vel ex illa praeclarissima studiosoꝝ turba quam quotidie domi tuae alis cognoscere liquet. Hinc Alexander dicere solebat malle se disciplinis antecellere q opulētiis. Et Dionisius dicebat se in aula habere et nutrire multos sophistas: et eruditos: vt q illos faceret admirabilis / dignosq apud alios admiratiōe. Et ab Homero eertissime dicti. Calliope regū comes est / ioue nata parēte. Hinc Alexander magnū foelicē dixit Achillem: qui Homerū habuisset suae virtutū praecōē: vt apud Gellū memoriae proditū est. Foelix o aeacida cui tali cōtigit ore Gētis / obscurauit tua carmine virtus. Bene igitur facis / q eruditos foues: colis: et ditas: q de tuis virtutibus scribētes: tuae famae immortalitatē tuis monumētis in posteritatē sunt relicturi. Quod si principes ita fouebūt eruditos se moecenates extiterint: ingenia (obsoleto quasi situ) sopita resipiscēt. Litterae olim barbariei ferrugine detersa nouo splēdore renitescēt. Arbitrio etenī principū vigēt ingenia. & augnēt. Sere iam habes viroꝝ integerrime illam virtutū quadrigā. Qua inuectus erecto si milderis animo. Ad illius optimi maximi: summi Iouis sydereū capitolium tandē es alcturus. duce / auctoꝝe / & tutoꝝe / filio summi Olympi gubernatoꝝe. in quo valeas bonarū artiū Deus & praesidium. Dixi.

Laus ab hospitalitate.

Laus a liberalitate & eruditos.

Ad illustrissimum principem Carolum Brandon Sussolciae ducē Roberti whitintoni Laureati poetae aproniensis Panegyricon.

Area si attulerit virtus heroibus olim
Eximiam laudē. perpetuumq; decus
Digni hoc euo (tāta ē tua plurima virt⁹)
Est Carolus Brandon gloria et honore frui
Cautus si vario stratagemate fulsit Ulixes
Prudens sic Carolus Marte rubente nitet
Astraeam coluit Chyron iustissimus: ecquid
Hoc vno Carolo iustius orbe manet:
Robore prepollens quid non tentaret Achilles:
Ardua que Carolus fortis adire negat:
Omniaq; vt freno moderās Theodolius aequo
Sic Carolus iusta nil sine lance probat
Laus et firma fides Caroli magni orbe refulsit
Hunc fidei pugilem clara Britanna canit
Ut palmae aeternae spes certa armauerat illū
Huic spes firma eadem mille trophea parat
Magnus amor Christi velut illū laude coronat
Hunc sic diuus amor tollit in astra poli
Balsama in hunc fudit septeni chrismatis alma
Spiritus altithroni: quo pia dona sapit
Rite a syndereli sentit quo pallados arte

Laus ē septem virtutib⁹: videlicet a. iust. cardinalib⁹ / et tribꝰ theologicis sept̄ ifis Caroli nobis allata.

Digna arte aetherea: digna Acheronte lacu
Acris consilio grandeuũ Nestora vincit
Et tripodas phoebi: faticinamq; themin
Nunquid in humanis rebus constantius illo?
Aspera nec terrent quem neq; blanda mouẽt
Diuini didicit si non documẽta Platonis
Quid verũ atq; decens nouerit ille satis
Omnibus ille pius dux Aeneas velut alter
Tetrica nec fastu pectora tollit bono?
Nãq; timore dei manet (ut pompilius) a quo
Munera cuncta tulit: cuncta refert et ei.
Inclyta si alliciat virtus nos iure ad amandũ
Inuida cur Carolo sors inimica fuit?
Laudi inhiant multi: virtus auersa repugnat:
Laus comes Carolo seruit vbiq; probo
Laudem adimunt abauis ignauo pectore plures
At Carolus tritauos auget honore suos
Unde hec clara ducũ regũ quoq; stemmata ducta?
Ni virtute. virens qua Carole ipse fluis
Sic tua praepollet virtus vt stella Dione
Syderibus reliquis aere sub ignifero
Tale decus confert rutilans tua fama britãnis
Floribus aestiuis quale rubella rosa

Laus a septem donis sancti spiritus Caroli cognomen alius fa.

Rex ergo Henricus te tanto octauus amore
Complectens: meritū ditat honore tuum
Intimus Augusto Moecenas sic fuit. ampli
Uates quem reboant grandisonante tuba
Sic menetiades fertur percharus Achilli
Atride Pylius consilioq; probus
Sic Anchisiade comes ille fidelis Achates
Sicq; phyloctetes Amphitrioniade
Iure petit virtus sibi praemia celsa perennis
Laudis. Nicomaci teslificante lato
Mnemosines igitur summum Iouis alma propago
Laudifluis Carolum cōcelebrate modis
Uiuat in alta volans auris sua fama secundis
Turbine ne laceret candida vela tyche
Magnū Pompeiū quo laus perduxit. et Ancū
Quo Fabios Curios quo simul Emilios
Scipiadū capiat fortidum Marte triumphos
Atropos haud rumpat pendula fusa colo
Uates pierias multū pallescat ad vndas
Unguibus emorlis dum sua gesta canit
Fata vbi cōpleriut aeuum iustum: deus orbe
Et vocet hunc arces in paradisiacas
Fama sui maneat celebris memorāda Brilānis

Laudis et exemplar posteritatis erit
Dychomeni triplices Carolum colitote sorores
Uestraq; sentiscat numina fausta sibi
Longeuos Carolo cumeae vatis in annos
Fatidicae parce candida fila trahant
Candida fila trahant. heroinenq; Hymenaeus
(Qualis Penelope) iunxit honore sibi
Junxit honore sibi. natum quae procreat amplũ
Qui patrijs armis eruditus erit
Eruditus erit cataphractas fortibus armis
Congrediens hastas frangere: more patris.
Digna tuis meritis si que tuus inclyte princeps
Parturijt vates carmina: sume libens.
Uera suas de te si laus que venit ad aures
Lõge haec sunt meritis inferiora tuis
Cum dabitur tempus / sapiet mage musa liquores
Aonios: brevitas hoc rude dat quod habet
Etsi nostra tibi nimis indulgẽtia damnet
zoilus: inuidiae (parcito) morbus obest
Mecoenas fuerat vati qualis venusino
Qualis et ocniaco: sis pius ipse tuo

¶ Titulus huius panegyrici ex capitalibus heramet-rorum litteris emergit talis.

¶ Ad Carolũ brãdon illustrissimũ Sulfolcie Ducẽ.

Ad illustrissimũ virũ Thomã Moꝛum pꝛaeposi-
tissimi Regis Angliae Hẽrici octaui Cõsiliariũ: ac
vtꝛiusq; linguae Lenlozẽ ꝑspicacissimũ Roberti whi-
timeoni inculturn Carmen.

SIn quid musa paras? carmine stridulo
Siluarũ latebꝛis assolita asperis
Moꝛũ tune canas? nõ minus agnitũ
Re/ꝙ nomine splendidum.

Ut quem Bissonijs hic Rhodopaeius
Inculto; fidibus/quem tulit aut Chios
Uates Meonia personitet chely:
Lesbous quoq; barbito.

Hic nam vatificos hisce crepundijs
Fontes imbiberit/quos celeberrimos
Grynaei nemoꝛis pꝛaeses hic excolit
Gnatae et Mnemosines nouem.

Facũdae laribus magnificis deae
Hic Suadae est altus: Pleiones nepos
Huic linguae aurifluae munera contulit:
Et voce amplisona loqui.

Astraeae criticae mystica chꝛismata/et
Aeris fixa tholo verba minantia
Hic callet: tripodas vel Clarij patris
Soluit Sphingis et abdita.

Res gestas memori mente recondita
In promptu retinet. Romulidũ duces
Gestere aegregiae quicqd: et Attici:
Olim gens recutitaq;

Cum linguae latiae doctus hic oppido/
Cum grecae: varias praetereo exteras:
Mirum/vor eadem tanta ideomata
Exprelle sonat/vt suum.

Si quando recinat pierijs modis
Credas Elysijs redditũ huic aetheri
Vatem/quẽ genuit Sulmo: vel inclytũ
Hunc quẽ bilbilis aedidit.

Drantem hũc reputes vel Pyliũ loqui:
Grandaeuũ: latij aut aeloquij patrem:
Tanta ex ore fluit suaui loquentia
Vt quouis animos trahat

Hic creber salibus/vel lepidis iocis
Sed Momi cinici dente carentibus
Scurris ire iubet stomma lycambicũ
Morum censor hic vbicus.

Virtutũ cumulus cum sibi: neminem
Fastidit tetrica fronte scientulum:

Moroſus minime/at moriger eſt ſibi
Morũ quippe ea comitas.
Demoroſos licet haec muſa britannica
Ungues haud ſapiat:ſi neq; palleat
Riuos pindaricos:ſis tamen alter vt
Mecoenas pius arbiter.

¶ Ad eundem eiuldem whitintoni Heraſtichon.

Morum te vocitant/q; agendo nil tibi praeceps:
At cum matura cuncta agis ipſe mora
Diſceret vt mores/orbem peragrauit vliſſes
At Mori Eutopia plus docet ipſa domi.
Pyramus et Tyſbe in morũ conuerſi ob amorẽ
Curtureo morus nomen amore capit.

¶ Eiuldẽ Roberti whitintoni in clariſſimi Scheltonis Louanienſis poetae laudes Epygramma.

QVũ terra oñifero laetiſſima riſit amictu
Plena nouo foetu quaelibet arbor erat
Vertice purpurei vultꝰ incepit honores
Extenſis valuis pandere pulchra roſa
Et ſegetum tenero ſub cortice grana tumeſcunt
Flaueſcens curuat pendula ſpica caput
Vix Cancri tropicos aeſtus luſtrauit anhelans
Pythius:et nemeae vertit ad ora ferae

Uesper solis equos oriens dū clausit olympo
Agmina stellarū surgere cuncta iubet
Hic primo aspiceres vt Cynthia vecta sereno
Extulerat surgens cornua clara polo
Inde hydram cernas strauit quā clauia trinodis
Alcidae: nitidis emicuisse comis
Tum protyon subijt. prepes lepus hinc iouis ales
Arctos et engonasis sydus et eridani
Igniuomis retinet radijs quae stelliser orbis
Quid multis remorer? sydera cuncta micant
Nutat atlantaeum conuexum pondus: ocellis
Dū lustro haec aegris: bergit et oceano
Tū furtim alma quies repes mihi. membra soporat
Curaqz lethaeo flumine mersa iacet
O mihi ꝯ placidis icelos tulit aurea somnis
Somnia musiphylis non caritura fide
Nuncia percelebris polihymnia blanda salutās
Me clarij vt visam numina sacra citat
Ut sequor hāc laet⁹ mihi visus amoena vireta
Et nemorū vmbrosos preteriisse limus
Scilicet haec montes mōstrauerat inter eundū
Et fontes musae quos coluere sacros
Castalios latices aganippidos atqz medusei

Uidimus a lapidis flumina capta pede
Antra hinc Libethri mostrat Pimpleidos vndas
Post vada Cephisi Phocidos atq; lacus
Nubifer assurgit mons Pierus atq; Cytheron
Gryneumq; nemus dehinc Heliconq; sacer
Inde et Parnasi bifidi secreta subimus
Tota vbi Mnemosines sancta propago manet
Turba pudica nouem dulce hic cecinere sororum
Melius in medio plectra chelymq; sonat.
Aurifluis laudat modulis monumẽta suorũ
Uatum quos dignos censet honore poli
De quo certarũt Salamin. Cumae vel Athenae
Smyrna chios colophon prim⁹ Homer⁹ erat
Laudat et Orpheum domuit qui voce leones
Eurydicen stygijs qui rapuitq; rogis
Antiquum meminit museum eumolpide natum
Te nec Aristophanes Euripedesq; tacet
Uel canit illustrem genuit quem Teia tellus
Quẽq; fouit dulci coa camoena sinu
Deinde cothurnatũ celebrem dat laude Sophoclẽ
Et quã Lesbides pauit amore Phaon
Eschylus Amphion Thespis nec honore carebãt
Pindarus/alcaeus/quem tuleratq; paros

Sunt alij plures genuit quos terra Pelasga
Daphnaeũ cecinit quos meruisse decus
Tersa latinorũ dehinc multa poemata texit
Laude nec arginis inferiora probat
Inlignem tollit ter batem cui dedit andes
Cunas: hybs clarũ parthenopaea taphiũ
Blanda corynna tui pontho relegatus amore
Sulmoni natus Naso secundus erat
Inde nitore fluens lyricus genere appulus ille
Qui Latijs primus modica metra tulit
Statius Aeacidem sequit thebaida pingens
Emathio hinc scribens praelia gesta solo
Cui verona parens huit mollis scriptor amorũ
Tu nec in obscuro cultc Tibulle lates
Haud reticẽdus erat cui patria bilbilis. atq;
Persius hic mordax crimina spurca notans
Eximius pollet vel Seneca luce tragaedus
Comicus et Latij bellica praeda ducis
Laudat et hinc alios quos saecula prisca fouebãt
Vos omnes longum iam meminisse foret
Tum Symmytheus paulo spirans ait. ecce sorores
Quae clausa Oceano terra Britanna nitet
Oroniam claram patharaea vt regna videtis.

Aut tenedos delos qua mea fama virét
Nonne fluunt iſtic nitide vt permeſſidos vnde:
Iſtic et Aonie ſunt iuga viſa mihi:
Alma fouet vates nobis haec terra miniſtros
Inter quos Schelton iure canendus adeſt
Numina noſtra colit. canit hic vel carmina caedro
Digna: palatinis et ſocianda ſacris
Grande decus nobis addunt ſua ſcripta linenda.
Auratis (digna vt poſteritate) notis
Laudiflua excurrit ſerie ſua culta Poeſis
Certatim palmam lectaq; verba petunt
Ora lepore fluunt ſicuti diues fagus auro
Aut pꝛeſſa hybleis dulcia mella fauis
Rhetoricus ſermo riguo fecundior horto
Pulchrior eſt multo puniceiſq; roſis
Unda limpidior: pariosq; politior albo:
Splendidior vitro: candidiorq; niue
Mitior alcinois pomis: fragrantior ipſo
Thureq; panthaeo: gratior et violis
Vincit te ſuaui Demoſthenę; vincit vlixem
Eloquio: atq; ſenem quẽ tulit ipſa pylos
Ad fera bella trahat verbis. nequiit qõ Atrides
Aut vrſis rigidum te licet Aeacides

Tantum eius verbis tribuit suadela venusq;
Et Charites. animos quolibet ille vt agat
Uel Lacedemonios quo Tyrtheus pede claudo
Pierijs vincens martia tela modis
Magnus Alexander quo belliger actus ab illa
Maeonij vatis grandisonante tuba.
Gratia tanta suis virtusq; est diua camoenis
Ut reuocet manes ex acheronte citos
Leniat hic plectro vel pectora seua leonum
Hic strepitu condat moenia valta lyre
Omnimodos animi possit depellere morbos
Uel Niobes luctus Helyadumq; trmes
Reprimat hic rabidi Saulis sedetq; furores
Inter delphines alter Arion erit
Ire cupidineos quouis hic cogat amores
Atq; diu assuetos hic abolere queat
Aulpice me tripodas sentit. me inflante calores
Cõcipit aethereos. mystica diua canit
Stellarũ cursus. naturã valli q; Olympi
Aeris et vires hic aperire potest
Uel quid cũctiparens gremio tellus fouet almo
Gurgite quid teneat veliuolũq; mare
Mõstratur digito phoenice vt rarior vno

Ecce virum de quo splendida fama volat
Ergo decus nostrum quo fulget honore soroles
Heroas laudes accumulate viro
Laudes accumulent satyri iuga densa Lycaei
Pindi vel Rhodopes maenala quique colunt
Ingeminēt plausus Dryades facilesque Napeae
Oreadum celebris turba et Hamadryadū
Blandisonū vatem vos Oceanitides atque
Naiades innumeris tollite preconiis
Eterno vireat (quo vos celebrauit) honore
Illius ac astris fama perennis eat
Nunc maduere satis vestro nunc prata liquore
Flumina pierides siluite Phoebus ait
Sat cecinisse tuum sit nunc Skelton tibi laudi
Hec Whitintonum. culte poeta Vale

¶ Ex capitalibus Hexametrorū litteris solerter
cōpositis emergit hoc Distichon.

Quae Whitinton? tanit ad laudes tibi Skelton
Anglorum vatum gloria lume libens

¶ Eiusdē whitintoni in quendā zoilum.

Hlumineos inter cygnos cur pitrepis anser
Te fonte haud mirum plus amat vnda lacus
Cur furta obscuris vatū commenta latebris

Cur pulpamentū quaeris et ipse lepus:
Jrus egens victū nequis coꝛradere aliunde
Candidulos vates ni sycophanta nigres
Haud asinū quaerat nisi te Lardarius ertis
Poꝛtandis: liꝛam te vncta culina petat
Te vncta culina petat: lingonem culus et ipse
Et cuculos inter tute cucullus eris
Musas q mutiles mutus nomen tibi mussas
Heus muscerda tibi mutuo nomen erit.

¶ Explicitū Roberti whitintoni Oꝛonie Pꝛotoua-
tis Epygrammata: vna cū quibusdā Panegyꝛicis
Impꝛessa Lōdini pēr me wynandū de woꝛde. Anno
post virgineū partū. M. CCCCC xix. decimo vero
kalēdas Maij.

WXC
.R.
wordes
cayphas